

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2019r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu dniach: 25 września 2018r., 7 stycznia 2019r., 25 marca 2019r., 22 lipca 2019r. sprawy karnej

B. G. - s. M. i J. z domu (...), urodz. (...) w G., PESEL (...), zam. w G. ul. (...), przeb. (...), (...)-(...) G., obywatelstwa polskiego, nie karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 września 2017r. o godz. 17.45 w G. na ul. (...), na wysokości posesji nr (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym B. o nr rej. (...), nie posiadając do tego uprawnień i jadąc z pasażerami: P. K. i J. W. z kierunku ul. (...). (...) w kierunku ul. (...), nie dostosowując prędkości do warunków ruchu jak i nie zachowując ostrożności i szczególnej ostrożności wynikającej z zasad obowiązujących w przepisach Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym utracił ponownie nad torem ruchu pojazdu, w następstwie czego zjechał na przeciwny pas ruchu, gdzie doprowadził do zderzenia z jadącym z przeciwka samochodem oznakowanym jako pojazd nauki jazdy marki S. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez kursanta K. K. pod nadzorem instruktora K. G. powodując u wymienionych obrażenia ciała jak i obrażenia ciała u pasażerki samochodu którym kierował – P. K., z których obrażenia ciała jakich doznał K. G. w postaci złamania kręgosłupa szyjnego kręgów C-6 i C-7 pod postacią złamania wyrostka stawowego górnego prawego kręgu C-6 bez przemieszczenia, obu wyrostków poprzecznych C-6 bez przemieszczenia, wyrostka kolczystego kręgu C-7 wraz z fragmentem łuku z niewielkim przemieszczeniem ku tyłowi oraz złamania miednicy pod postacią złamania tylnej ściany panewki stawu biodrowego lewego, spowodowały naruszenie czynności/funkcji narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w znaczeniu art. 157§1 kk, a to z kolei wyczerpuje znamiona wypadku komunikacyjnego

tj. o czyn z art. 177§1 kk

ORZEKA:

1. Oskarżonego **B. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 177§1 kk i za to na podstawie art. 177§1 kk po zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
2. Na podstawie art. 72§1 pkt 4 kk zobowiązuje oskarżonego do kontynuowania nauki w okresie wykonywania kary ograniczenia wolności;
3. Na podstawie art. 42§1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

4. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego K. G. kwotę 2.000 (dwa tysiące złotych) tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
5. Zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego K. G. kwotę (...) (tysiąc sto siedemdziesiąt sześć) zł tytułem zwrotu kosztów pełnomocnictwa poniesionych w toku postępowania;
6. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 221/18

UZASADNIENIE

W dniu 28 września 2017r. w G., około godz. 17.45 B. G. jechał samochodem marki B. o nr rej. (...) ulicą (...) z kierunku ul. (...). (...), w kierunku ul. (...).

dowody: wyjaśnienia oskarżonego k. 122-123 odczytane k. 200v, zeznania R. O. k. 76v, 202 – 203, zeznania R. M. k. 78, odczytane k. 295, zeznania E. S. k. 119v, 203 – 203v, protokół odtworzenia utrwalonego zapisu k. 37-54,;

Razem z nim w pojeździe znajdowali się pasażerowie P. K., J. W. i jeszcze jedna nieustalona osoba. B. G. poruszał się z dużą prędkością, wyższą od administracyjnie dozwolonej. W pewnym momencie z powodu tej nadmiernej prędkości stracił panowanie nad torem ruchu pojazdu i zaczął jechać środkiem drogi. Po przejechaniu skrzyżowania z ulicą (...) zjechał na przeciwny pas ruchu, gdzie zderzył się z prawidłowo jadącym z przeciwka samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez kursanta K. K. pod nadzorem instruktora K. G..

dowody: zeznania R. O. k. 76v, 202 – 203, zeznania R. M. k. 78, odczytane k. 295, zeznania E. S. k. 119v, 203 – 203v, zeznania K. G. k. 85v-86, 200v- 201, zeznania K. K. k. 82-83, 203, szkic wraz z protokołem oględzin miejsca zdarzenia k. 15-17, dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia k. 19-28, protokół odtworzenia utrwalonego zapisu k. 37-54, protokoły oględzin pojazdów k. 6-7, 13-14, opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego k. 129-167;

W wyniku zdarzenia K. G. odniósł obrażenia w postaci złamania kręgosłupa szyjnego kręgów C-6 i C-7 pod postacią złamania wyrostka stawowego górnego prawego kręgu C-6 bez przemieszczenia, obu wyrostków poprzecznych C-6 bez przemieszczenia, wyrostka kolczystego kręgu C-7 wraz z fragmentem łuku z niewielkim przemieszczeniem ku tyłowi oraz złamania miednicy pod postacią złamania tylnej ściany panewki stawu biodrowego lewego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności/funkcji narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w znaczeniu art. 157§1 kk.

dowody: opinia sądowo – lekarska – k.58, dokumentacja medyczna – k. 55;

K. K. i P. K. doznali obrażeń ciała na czas nie przekraczający 7 dni w rozumieniu kodeksu karnego.

dowody: opinia sądowo – lekarska – k. 60, 102, dokumentacja medyczna k. 100;

B. G., K. G. i K. K. w chwili zdarzenia byli trzeźwi. We krwi B. G. nie stwierdzono obecności substancji psychoaktywnych.

dowody: protokoły z przebiegu badania trzeźwości k. 3,4,5, opinia z badań toksykologicznych k. 88-93;

W toku postępowania sądowego dopuszczony został dowód z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność stanu zdrowia psychicznego oskarżonego. Biegli opiniując na podstawie dokumentacji medycznej dotyczącej B. G. nie stwierdzili u niego objawów choroby psychicznej i upośledzenia umysłowego.

dowody: opinia sądowo – psychiatryczna k. 292 – 293, 270-272, dokumentacja medyczna k. 206,

B. G. (lat (...)) jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Ma on wykształcenie gimnazjalne, utrzymuje się z prac za granicą. B. G. nie był w przeszłości karany sędownie, był natomiast karany za wykroczenia drogowe.

dowody: dane dot. oskarżonego k.108, wyjaśnienia oskarżonego k. 122-122v, informacja z Krajowego Rejestru Sądowego – k. 124, inf. dot. karalności za wykroczenia k. 243, odpisy wyroków w sprawach o wykroczenia k.238-239, kwestionariusz wywiadu środowiskowego k.244 – 245;

B. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia jechał ulicą (...) z P. K. i K. W.. Przemierzali się z kierunku Placu (...) w kierunku ul. (...). Nie był w stanie wskazać z jaką prędkością się poruszał ponieważ w samochodzie nie działał prędkościomierz. W jego ocenie nie jechał jednak szybko. Na wysokości Szkoły Podstawowej nr (...) z jego prawej strony tj. z ul. (...) wyjechał na środek drogi samochód nauki jazdy i on, aby nie uderzyć w ten pojazd, ominął go. Wtedy zarzuciło mu tyłem samochodu i zderzył się z jadącym z przeciwka samochodem nauki jazdy marki S.. Po wypadku wybiegł do osób w samochodzie nauki jazdy. Chciał pomóc instruktorowi, ale on nie chciał. Podkreślił, że to nie była jego wina, ponieważ z drogi podporządkowanej wyjechał mu samochód nauki jazdy. Dodał, że samochód ten wyjechał mu na tor kolizyjny jakieś sześć metrów przed nim i zatrzymał się na środku skrzyżowania. W momencie gdy utracił panowanie nad pojazdem mógł uderzyć lewym kołem o krawężnik lub wyrzuciło mu pojazd na nierówności drogi.

wyjaśnienia oskarżonego k. 122v – 123 odczytane k. 200v;

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego B. G. odnośnie przebiegu zdarzenia albowiem pozostawały one w sprzeczności z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie w postaci zeznań świadków R. O. R. M., E. S., K. G. i K. K., protokołu odtworzenia utrwalonego zapisu, opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego.

Nie mogły się ostać wyjaśnienia oskarżonego odnośnie podawanej przez niego prędkości z jaką miał się poruszać ulicą (...). Z zeznań bezstronnych świadków R. O. R. M., E. S. wynikało bowiem jednoznacznie, że jechał on z dużą prędkością. W ocenie osób obserwujących jego pojazd - znacznie przekraczającą prędkość dopuszczalną. Powyższe potwierdza również zapis z monitoringu miejskiego. Do tego to właśnie nadmierna prędkość i brawura w ocenie w/wym. świadków była bezpośrednią przyczyną utraty panowania nad pojazdem przez oskarżonego jeszcze przed dojechaniem do skrzyżowania z ul. (...), a nie zaś jak próbował on utrzymać – nagle wyjechanie z drogi podporządkowanej samochodu nauki jazdy. Świadek R. O. wskazał zresztą wprost, że samochód nauki jazdy zatrzymał się prawidłowo przed skrzyżowaniem i przepuszczał pojazdy ulicą (...), w tym pojazd oskarżonego. Zeznania w/wym. na wskazaną okoliczność również znajdują pełne potwierdzenie w zapisie z monitoringu.

W ocenie Sądu, nie ma podstaw by wątpić w prawdziwość zeznań powyżej podanych świadków. Jako osoby obce, nie miały one żadnego interesu w składaniu relacji niekorzystnej dla oskarżonego. Także relacje pokrzywdzonego K. G. i K. K. pokrywają się z powyższymi twierdzeniami. Podali oni, że widzieli nadjeżdżający z dużą prędkością pojazd marki B., który poruszał się tzw. ślizgiem i który zjechał na ich pas. Łącznie relacje powyższych osób tworzą zwarty i plastyczny obraz zaistniałych sytuacji.

Jedynie zeznania P. K. i J. W. sąd ocenił jako mało przekonujące i niewiarygodne. Twierdzenia tych świadków, że oskarżony jechał powoli, że zatrzymywali się aby zabrać z przystanku przy (...) J. W., czy też twierdzenia P. K., że na skrzyżowaniu z ul. (...) wyjechał samochód nauki jazdy nie mogły się bowiem ostać w świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego. Mając powyższe na uwadze, w odniesieniu zarówno do zeznań P. K. jak i zeznań J. W. sąd stanął na stanowisku, że celem tych osób było wyłącznie przedstawienie wersji wydarzeń jak najbardziej korzystnej dla oskarżonego.

Sąd uznał za jasne i pełne opinie sądowo – lekarskie dotyczące obrażeń odniesionych przez pokrzywdzonego i świadków P. K. i K. K.. Zostały one sporządzone w oparciu o dokumentację z leczenia szpitalnego pokrzywdzonego i świadków oraz przez osobę o odpowiednim przygotowaniu zawodowym i doświadczeniu.

Sąd dał wiarę dowodowi z opinii biegłych lekarzy psychiatrów dotyczącej stanu zdrowia psychicznego i poczytalności oskarżonego B. G.. Opinia ta została wykonana w sposób wnikliwy i rzetelny przez lekarzy specjalistów o odpowiednio wysokich kwalifikacjach. Biegli wyczerpująco odpowiedzieli na postawione im pytania. Nie ma zatem podstaw by kwestionować jej wiarygodność.

Sąd dał wiarę opinii z zakresu badań toksykologicznych Instytutu (...) w B. uznając ją za jasną, pełną i wyczerpującą.

Sąd nie znalazł również podstaw do tego aby kwestionować opinię biegłego z zakresu ruchu drogowego. Była bowiem ona jasna, pełna, wewnętrznie niesprzeczna i sporządzona przez specjalistę dysponującego odpowiednią wiedzą i doświadczeniem zawodowym w tym zakresie, a nadto została wykonana w sposób fachowy i rzetelny.

Protokoły oględzin miejsca wypadku, pojazdów, pobrania krwi i stanu trzeźwości i sprawozdania z tych badań stanowią uzupełnienie do relacji źródeł osobowych i łącznie z nimi dają jednolity obraz zaistniałych zdarzeń.

Nie ma wątpliwości co do prawdziwości pozostałych dokumentów zgromadzonych w sprawie.

Zgodnie z treścią przepisów prawa drogowego, które powinny być znane i stosowane przez wszystkich użytkowników drogi uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego... (art. 3 prawa o ruchu drogowym). Nadto, według art. 19 ust. 1 kierujący pojazdem jest obowiązany jechać z prędkością zapewniającą panowanie nad pojazdem, z uwzględnieniem warunków, w jakich ruch się odbywa, a w szczególności: rzeźby terenu, stanu i widoczności drogi, stanu i ładunku pojazdu, warunków atmosferycznych i natężenia ruchu.

W ocenie Sądu, analiza zgromadzonego materiału dowodowego w zestawieniu z lekturą m.in. powyżej cytowanych przepisów prawa o ruchu drogowym, nie pozostawia wątpliwości, że B. G. dopuścił się występku z art. 177§1 kk, bowiem w dniu 28 września 2017r. o godz. 17.45 w G. na ul. (...), na wysokości posesji nr (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym B. o nr rej. (...), nie posiadając do tego uprawnień i jadąc z pasażerami: P. K. i J. W. z kierunku ul. (...). (...) w kierunku ul. (...), nie dostosowując prędkości do warunków ruchu jak i nie zachowując ostrożności i szczególnej ostrożności wynikającej z zasad obowiązujących w przepisach Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym utracił ponownie nad torem ruchu pojazdu, w następstwie czego zjechał na przeciwny pas ruchu, gdzie doprowadził do zderzenia z jadącym z przeciwka samochodem oznakowanym jako pojazd nauki jazdy marki S. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez kursanta K. K. pod nadzorem instruktora K. G. powodując u wymienionych obrażenia ciała jak i obrażenia ciała u pasażerki samochodu którym kierował – P. K., z których obrażenia ciała jakich doznał K. G. w postaci złamania kręgosłupa szyjnego kręgów C-6 i C-7 pod postacią złamania wyrostka stawowego górnego prawego kręgu C-6 bez przemieszczenia, obu wyrostków poprzecznych C-6 bez przemieszczenia, wyrostka kolczystego kręgu C-7 wraz z fragmentem łuku z niewielkim przemieszczeniem ku tyłowi oraz złamania miednicy pod postacią złamania tylnej ściany panewki stawu biodrowego lewego, spowodowały naruszenie czynności/funkcji narządu ruchu na okres powyżej 7 dni w znaczeniu art. 157§1 kk, a to z kolei wyczerpuje znamiona wypadku komunikacyjnego

Zdaniem Sądu na podstawie zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego została wykazana w sposób nie budzący wątpliwości.

Sąd na podstawie art. 177§1 kk po zastosowaniu art. 37a kk wymierzył oskarżonemu karę ośmiu miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze trzydziestu godzin w stosunku miesięcznym.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył znaczenie naruszonej przez niego reguły ostrożności w ruchu drogowym. Z kolei na korzyść oskarżonego Sąd potraktował uprzednią niekaralność i młody wiek oskarżonego.

Wymiar kary odpowiada zdaniem Sądu stopniowi społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, które należy ocenić jako znaczny. W ocenie Sądu kara co do jej rodzaju i wymiaru nie przekracza stopnia winy oskarżonego, który należy uznać również za znaczny. Sąd wymierzając karę w tym wymiarze wyszedł z przekonania, że jej rodzaj odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku.

Na podstawie art. 72§1 pkt 4 kk oskarżony został zobowiązany do kontynuowania nauki w okresie wykonywania kary ograniczenia wolności.

Na podstawie art. 42§1 kk orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat. Podejmując to rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie opisane już powyżej okoliczności, które zostały wzięte pod uwagę przy wymiarze kary.

W sytuacji szkody na osobie, na podstawie art. 46§1 kk, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego K. G. kwotę 2.000 (dwa tysiące złotych) tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, mając na względzie stopień poniesionych przez pokrzywdzonego obrażeń.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z §11 ust 2 pkt 3 i §17 ust1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego K. G. kwotę (...) (tysiąc sto siedemdziesiąt sześć) zł tytułem zwrotu kosztów pełnomocnictwa poniesionych w toku postępowania.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd w punkcie 4-tym wyroku zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił także go od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że obecnie oskarżony nie osiąga dochodów .